

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: نیکلاس مادورو
برگردان آزاد از: زهرا سعادت
فرستنده: عثمان حیدری
۲۷ جنوری ۲۰۱۹

سوسیالیسم ما و سوسیالیسم آنها

از آنجا که سوسیالیسمی که آنها با آن مبارزه می کنند، سوسیالیسمی نیست که ما برای آن تلاش می کنیم. سوسیالیسم ما بر اساس دموکراسی فراگیر و مردمی در قرن بیست و یکم بنا نهاده شده. خاص بودن سوسیالیسم ما ویژگی خلقی و عمیقاً امریکای لاتینی اش است.

آنها با سوسیالیسمی در جنگ اند که وجود ندارد. آنها علیه یک ناکجا آباد مبارزه می کنند، ایده ای که کسی خود را به آن منتسب نمی کند. دنیائی که آنها در ذهنشان ساخته اند، یک جهان بدون خانواده ها، بی نظم، بدون مراد و خالی از آزادی است. راستگرایان لیبرال دنیا، برای خودشان روحی را اختراع کرده اند که بر آن صورتک سوسیالیسم را نصب کرده اند و آن را همه جا می بینند و همه جا نشان می دهند و به خصوص در ونزوئلا، اما بس است! صبرمان دیگر تمام شده است!

از آنجا که سوسیالیسمی که آنها با آن مبارزه می کنند، سوسیالیسمی نیست که ما برای آن تلاش می کنیم. سوسیالیسم ما بر اساس دموکراسی فراگیر و مردمی در قرن بیست و یکم بنا نهاده شده. خاص بودن سوسیالیسم ما ویژگی خلقی و عمیقاً امریکای لاتینی اش است. همانطور که ما در مجمع عمومی ملل متحد در ماه سپتامبر گذشته کاملاً واضح اعلام کردیم: پروژه سوسیالیستی ما کاملاً مستقل بوده و بر بستر انقلاب دموکراتیک و بر اساس فقر زدائی و برای مبارزه با

نابرابری ها و برقراری عدالت اجتماعی بنا شده و در راه خاص خود به پیش می رود و مدل ویژه جامعه ماست که ریشه در فرهنگ و تاریخ ما دارد.

این طبیعی است که دموکراسی ما با انواع دیگر «دموکراسی ها» هیچ تشابهی نداشته باشد، چرا که دموکراسی ما بر خلاف دموکراسی لیبرالی اروپا و ایالات متحده توسط نخبگان جامعه بنیان نهاده نشده است. ما علیه مدل لیبرالی دموکراسی دست به شورش زده ایم، بیست سال پیش دموکراسی آلترناتیو مان را که بر آرزو ها و آمال قلبی خلق ونزوئلا متکی است را راه اندازی کردیم.

ما در پایان قرن بیستم ظاهر شدیم، قرن که دیکتاتوری های مورد حمایت ایالات متحده قاره ما را زیر سیطره خود داشتند و ایدئولوژی دموکراسی لیبرال مانند یک هدیه خوش رنگ آب و با ظاهری فریبنده و در واقع مانند یک اسب تروا که حامل تمام نا ارزش های دنیای مدرن بود بسته بندی شده بود و ارائه می شد. اما ما آنها می گوئیم، ما در امریکای لاتین ارزش های تاریخی و بومی

خودمان را در پروژه دموکراسی امریکای لاتینی مان وارد خواهیم کرد و نه ارزش های دیگران را! نه فقط فرد گرایی و سرمایه و ثروت را بلکه همبستگی و اتحاد و برابری را! وطن دوستی برای ما مفهومی متفاوت با شما دارد! ما درس مان را از تاریخ گرفته ایم، روشنفکران، متفکران و نخبگان ما به جای استفاده از ارزش های مردمی و بومی امریکای لاتین، تمام تلاش شان را معطوف ساختن فرهنگ اروپا در قلب امریکای لاتین کردند و سعی کردند فرهنگ اروپایی را در اینجا در قلب این قاره از نو بنیان کنند. این روشنفکران و نخبگان در هرتلاش و کنشی و هر گامی هر چیزی را که طور دیگری (غیر اروپایی) بود ویران کردند و همه ارزش های بومی را در مسیر خود نابود کردند، برای آنها ما مردم بومی، سرخپوستان و سیاه پوستان هیچ ارزشی نداشتیم، سنت ها و فرهنگمان پوچ بود، ما بیشتر میمون بودیم تا انسان.

ما اما عمیقاً به دموکراسی امریکای لاتینی مان معتقد و وفاداریم، چراکه ما در ونزوئلا به سه اصل اعتقاد داریم و تلاش می کنیم به آنها برسیم سه اصل که برای ما ضروری اند و بخشی از ماهیت ماست:

اول، ما به ضرورت برگزاری سیستماتیک انتخابات آزاد و به دور از خشونت اعتقاد داریم. در بیست سال گذشته ۲۵ همه پرسی و انتخابات در ونزوئلا با نظارت بین المللی و انجمن ها و مؤسسات بی طرف جهانی صورت گرفته است که صحت و درستی آنها مورد تأیید آنها قرار گرفته. بعضی از این انتخابات را ما با قدرت و حمایت هرچه تمام تر مردم مان برنده شده ایم. در بعضی از همه پرسی ها و انتخابات هم شکست خورده ایم.

دوم، مردم ونزوئلا به دلیل راه کار های دموکراسی مستقیم و شوراهای محلی توانائی تأثیر گذاری بلاواسطه بر زندگی و منابع عمومی خود را دارند.

سوم، در ونزوئلا این مردمنده که حاکمند و نه نخبگان، قبل از روی کار آمدن من، رفیق کماندانت هگو چاوز رئیس جمهور کشورمان بود، یک سرباز فداکار با ریشه ای از زحمتکشان سیاه پوست و سرخپوست بومی، انسان بزرگی که پدر ونزوئلا لقب گرفت. امروز ونزوئلا توسط من – شش سال است – یک فعال اتحادیه ی کارگری، یک راننده ی اتوبوس حمل و نقل عمومی ساده اداره میشود.

در ونزوئلا در واقع این خلق است که حکومت می کند چراکه راه حکومت مردمی ما توسط مجمع عمومی قانون اساسی کشورمان هموار شده است، مجمعی که حاصل دموکراسی مستقیم است و قانون اساسی ونزوئلا را بی هیچ واسطه ای مدون کرده است.

ما الگوئی برای دموکراسی نیستیم و نمی خواهیم هم باشیم، از سوی دیگر ما آنروی دموکراسی هستیم که مردمش را تعریف می کند و از مردمش دفاع می کند، مردمی که هر روز در برابر دروغ پراکنی و دروغ سازی مقاومت می کنند.

یک دموکراسی که کامل نیست و هر روز باید با مشکلات روزانه در همه جا درگیر شود و در خدمت همه آحاد مردم باشد و در مسیر مبارزه فرابگیرد عادلانه تر و انسانی تر از دیروزش باشد.

منتشر شده در:

La Jornada